

indgå en aftale med mindst ét privat firma om udførelse af hjælpen. Modtagerne af hjælp skal derefter selv kunne vælge mellem de forskellige leverandører.

Samtidig opfordres regeringen til at stille med forslag om, at alle modtagere af pleje og hjælp kan udskifte den faste leverandør inden for et tidsrum af 7 dage, og at visiterede ydelser, som bliver aflyst af den faste leverandør, kan kræves udført af en anden. Modtageren skal udstyres med et klippekort eller et servicekort, hvor de visiterede ydelser er beskrevet, og hvor leverandøren anfører, hvornår og af hvem ydelserne er leveret.

I dag har kommunerne mulighed for at indrette deres tilbud til de ældre efter de principper, Kristeligt Folkeparti foreslår, men de har også mulighed for at organisere sig anderledes.

Forslaget indeholder ikke elementer, som kommunerne ikke kan bruge i dag. Derimod begrænser forslaget det kommunale selvstyre og dermed kommunernes mulighed for at tilrettelægge servicen, så der tages hensyn til særlige lokale forhold. Det er en begrænsning, som regeringen ikke kan støtte.

Spørgsmålet er så, om Kristeligt Folkepartis forslag vil forbedre servicen for de ældre. Forslaget begrundes med, at personlig pleje og praktisk hjælp ofte helt eller delvis aflyses på grund af personalemangel i kommunerne. Forslagsstillerne ønsker at sikre brugerne ved indførelsen af en garanti for, at den bevilgede hjælp også faktisk bliver udført.

Jeg vil gerne benytte den her lejlighed til at slå fast, at kommunerne allerede i dag skal sikre, at den hjælp, der er truffet afgørelse om, også bliver leveret til brugerne. Ligeledes skal kommunerne sørge for, at der er tilstrækkeligt med ressourcer til at udføre hjælpen. Brugere har mulighed for at klage, hvis kommunen ikke efterlever disse krav.

Jeg er helt enig i, at det er væsentligt at sikre, at hjemmehjælpsmodtagerne får den hjælp, de er berettigede til. Regeringen og Folketinget har igennem de seneste år sat flere initiativer i gang for at imødekomme dette og andre problemer med kvaliteten af kommunernes service til de ældre.

Et væsentligt skridt på vejen har været Folketingets vedtagelse af den kommunale forpligtelse til at udfærdige kvalitetsstandarder for den personlige og praktiske hjælp. Med denne forpligtelse pålægges kommunerne at give klar besked om deres ældreservice. Borgere og brugere

skal vide, hvad de kan forvente og forlange af kommunen, og kommunen skal mindst én gang årligt følge op på, om de fastsatte mål nu også nås. Kvalitetsstandarderne synliggøres af kommunernes målsætning, ja, de giver et godt og et grundigt grundlag for at sikre, at kommunerne lever op til de forpligtelser, de har over for de ældre.

Kristeligt Folkepartis forslag vil indskrænke det kommunale selvstyre, og der er, så vidt jeg kan se, heller ingen sikkerhed for, at forslaget om valgfrihed i sig selv vil give den ønskede garanti for, at hjælpen bliver ydet i overensstemmelse med afgørelsen.

Da forslaget i øvrigt vil betyde en mindre effektiv anvendelse af ressourcerne på ældreområdet, kan regeringen ikke støtte forslaget.

Grete Schødt (S):

Jeg tror, at det her beslutningsforslag er fremsat med den bedste hensigt om mere hjælp til gamle mennesker, der trænger til det, men jeg tillader mig at sige, at det er lidt naivt at tro, at det vil ske, bare regeringen laver et nyt lovinitiativ om frit valg af leverandør, der skal sikre en hjemmehjælpsgaranti efter en klippekortmodel.

Frit valg til leverandør af hjælp i hjemmet af hvem som helst er ikke det, borgerne efterlyser. Det er ikke det, de ønsker. De gamle mennesker, der har brug for hjemmehjælp, er ikke så ressourcestærke, at de bare kan vælge selv. De fortjener tryghed, de fortjener at vide, at den serviceydelse, der er aftalt med den ansvarlige leverandør af hjemmehjælp, nemlig kommunen, også bliver leveret. De har ikke brug for andre leverandører, de overhovedet ikke har tilknytning til.

Partiet Venstré havde et lignende forslag for år tilbage, hvor den flinke vinduespudder fra nabokommunen, niecen eller naboen kunne udføre hjemmehjælpsopgave og så udstyres med et klippekort, hvorefter lønnen for hjælp i hjemmet så kunne hæves ved kommunens lønningsskontor.

Handler det her forslag ikke mere om, at private firmaer skal tjene penge på at udføre en hjemmehjælpsopgave, end det handler om at løse problemerne?

Vi mangler arbejdskraft. Vi står over for resourceproblemer. De løses ikke gennem frit valg og private leverandører. Og så er jeg mest optaget af, at vores kommunalbestyrelser nu og fremover bruger de værktøjskasser, som vi i fællesskab allerede har skabt: en ny social- og sund-